

**STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH
W NIEPUBLICZNEJ SZKOLE PODSTAWOWEJ
DLA DZIECI Z ZABURZENIAMI ROZWOJOWYMI
W BYDGOSZCZY**

Opracowane przez zespół w składzie:

Anna Krawczyk

Paulina Jankowska

Dorota Ksińska

Sylwia Szczepaniak

Bydgoszcz, 22 lipca 2024

Spis treści

WSTĘP	3
SŁOWNICZEK POJĘĆ	4
Zasady zapewniające bezpieczne relacje między dzieckiem a personelem.	5
Zachowania niedozwolone wobec dzieci	6
Procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie	7
Zasady i procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu dziecka	7
Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia naruszenia standardów ochrony małoletnich przez pracownika.....	11
Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia naruszenia standardów ochrony małoletnich przez rówieśnika.....	11
Zasady przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających dziecku i udzielenia mu wsparcia.....	11
Przyjmowanie zgłoszeń dotyczących sytuacji skrzywdzenia lub podejrzenia skrzywdzenia dziecka.....	14
Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka	15
Procedura składania zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka.....	17
Procedura zawiadamianie sądu opiekuńczego	17
Procedura Niebieskiej Karty.....	19
Zasady ustalania planu wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia.....	19
Przykładowy plan wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia	200
Upowszechnianie Standardów Ochrony Małoletnich wśród uczniów.....	21
Zasady zapoznania pracowników ze standardami. Dokumentowanie czynności	22
Zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania	23
Zasady przeglądu i aktualizacji standardów ochrony dzieci	24
Zasady bezpiecznej rekrutacji pracowników	25

WSTĘP

W związku z Ustawą z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw na podstawie art. 22b i 22c ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym, na wszystkie jednostki systemu oświaty został nałożony obowiązek opracowania i wprowadzenia standardów ochrony małoletnich.

Celem wprowadzenia Standardów Ochrony Małoletnich w Niepublicznej Szkole Podstawowej dla Dzieci z Zaburzeniami Rozwojowymi Krajowego Towarzystwa Autyzmu, Oddział w Bydgoszczy jest opracowanie i wdrożenie zasad i procedur postępowania w placówce, które mają być przestrzegane i stosowane w sytuacji podejrzenia krzywdzenia małoletniego wychowanka.

Standardy określają między innymi organizację ochrony małoletnich przed krzywdzeniem, sposób dokumentowania, zasady opracowywania planu wspierania osoby doznającej przemocy, a także aspekty fizyczne jak i psychiczne dzieci, na które należy zwracać uwagę, a które mogą świadczyć o doznawaniu przez dziecko przemocy. Standardy Ochrony Małoletnich obowiązują całą społeczność szkoły oraz osoby współpracujące z placówką, zawierają wytyczne dotyczące postępowania w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa i dobra małoletnich.

Ze względu na specyfikę realizowanego w placówce procesu dydaktyczno – wychowawczo-opiekuńczego oraz terapeutycznego, mając na uwadze trudności w funkcjonowaniu dzieci wynikające z zaburzeń ze spektrum autyzmu, a także w niektórych przypadkach niepełnosprawność intelektualną dzieci niniejsze Standardy należy wdrażać niezwykle uważnie. Dokonując wszelkich ustaleń co do sytuacji małoletniego należy wziąć pod uwagę informacje o jego funkcjonowaniu wynikające z orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego wydanego przez Poradnię Psychologiczno – Pedagogiczną oraz realizowanego Indywidualnego Programu Edukacyjno- Terapeutycznego.

SŁOWNICZEK POJĘĆ

1. **Dyrektor** – należy przez to rozumieć dyrektora Niepublicznej Szkoły Podstawowej dla Dzieci z Zaburzeniami Rozwojowymi Krajowego Towarzystwa Autyzmu, oddział w Bydgoszczy
2. **Szkoła/placówka** – należy przez to rozumieć Niepubliczną Szkołę Podstawową dla Dzieci z Zaburzeniami Rozwojowymi Krajowego Towarzystwa Autyzmu, oddział w Bydgoszczy
3. **Pracownicy** – każda osoba pracująca z dziećmi w Niepublicznej Szkole Podstawowej dla Dzieci z Zaburzeniami Rozwojowymi Krajowego Towarzystwa Autyzmu, oddział w Bydgoszczy, bez względu na formę zatrudnienia, w tym współpracownik, stażysta, wolontariusz lub inna osoba, która z racji pełnionej funkcji lub zadań ma (nawet jakiegokolwiek) kontakt z dziećmi.
4. **Krzywdzenie** – popełnienie czynu zabronionego lub karalnego na szkodę nieletniego przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika placówki lub zagrożenie dobra małoletniego, w tym jego zaniedbywanie. Krzywdzeniem jest m.in.:
 - *przemoc fizyczna* – jest to celowe uszkodzenie ciała, zadawanie bólu lub groźba uszkodzenia ciała. Skutkiem przemocy fizycznej mogą być m. in. złamania, siniaki, rany cięte, poparzenia, obrażenia wewnętrzne. Przemoc fizyczna powoduje lub może spowodować utratę zdrowia bądź też zagrażać życiu,
 - *przemoc emocjonalna* – to powtarzające się poniżanie, upokarzanie i ośmieszanie małoletniego, przedrzeźnianie, nieustanna krytyka, wciąganie małoletniego w konflikt osób dorosłych, manipulowanie nim, brak odpowiedniego wsparcia, stawianie małoletniemu wymagań i oczekiwań, którym nie jest on w stanie sprostać,
 - *przemoc seksualna* – to angażowanie małoletniego w aktywność seksualną przez osobę dorosłą. Wykorzystywanie seksualne odnosi się do zachowań z kontaktem fizycznym (np. dotykanie małoletniego, współżycie z małoletnim) oraz zachowania bez kontaktu fizycznego (np. pokazywanie małoletniemu materiałów pornograficznych, podglądanie, ekshibicjonizm),
 - *zaniedbywanie* – to niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych i emocjonalnych małoletniego przez rodzica lub opiekuna prawnego, niezapewnienie mu odpowiedniego jedzenia, ubrań, schronienia, opieki medycznej, bezpieczeństwa, braku dozoru nad wypełnianiem obowiązku szkolnego. W przypadku, gdy dziecko przebywa w placówce niezapewnienie mu aktywności na miarę jego potrzeb, niezapewnienie bezpieczeństwa, opieki medycznej, możliwości przebrania w sytuacji tego wymagającej.

**Zasady zapewniające bezpieczne relacje między dzieckiem a personelem.
Zachowania niedozwolone wobec dzieci**

Bezpieczeństwo dziecka w szkole oraz w środowisku rodzinnym jest priorytetem. Pracownicy mają obowiązek zapewnić dzieciom bezpieczne warunki pobytu, zarówno pod względem fizycznym, jak i psychicznym.

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między dzieckiem a personelem:

- pracownicy mają na uwadze dobro i bezpieczeństwo dzieci.
- pracownicy powinni być odpowiednio przygotowani do pracy z dziećmi. Powinni posiadać odpowiednie kwalifikacje i umiejętności, a także być pod stałą kontrolą i superwizją.
- relacje między pracownikami a dziećmi powinny być oparte na wzajemnym szacunku, zrozumieniu i akceptacji bez względu na ich wiek, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub inne, status majątkowy, orientację seksualną, poziom umiejętności.
- pracownicy powinni być cierpliwi, wyrozumiali i potrafiący słuchać, a także zwracać uwagę na komunikaty płynące z ciała (wszelkie formy AAC)
- pracownicy powinni znać potrzeby i możliwości rozwojowe dzieci. Powinni potrafić odpowiednio dostosować swoją opiekę do wieku i indywidualnych potrzeb każdego dziecka.
- pracownicy reagują na każde obraźliwe, niewłaściwe, dyskryminacyjne zachowanie lub słowa, które padają w obecności uczniów.
- pracownicy niezwłocznie reagują na wszelkie formy zastraszania i nietolerancji wśród dzieci.
- pracownicy nie angażują uczniów do celów osobistych lub finansowych.
- pracownicy nie stosują w żadnym wypadku przemocy fizycznej i psychicznej.
- pracownicy nie nawiązują intymnych/seksualnych relacji z uczniami.
- pracownicy nie podają uczniom żadnych substancji psychoaktywnych.
- pracownicy nie komunikują się z uczniami za pośrednictwem prywatnych kanałów komunikacji.
- pracownicy nie publikują zdjęć ani innych informacji o dzieciach i ich rodzinach w osobistych mediach społecznościowych, np. na facebooku lub stronach internetowych bez zgody zainteresowanych dzieci i ich rodziców.
- pracownicy powinni być otwarci na współpracę z rodzicami. Powinni regularnie informować rodziców o istotnych informacjach związanych z pobytem dziecka w szkole.

Zachowania niedozwolone wobec dzieci:

Każde zachowanie, które może zagrozić bezpieczeństwu fizycznemu lub psychicznemu dziecka oraz naruszają godność dziecka. Do takich zachowań należą między innymi:

- stosowanie przemocy fizycznej:
 - bicie, kopanie, popychanie, szarpanie, wykręcanie kończyn
 - zmuszanie siłą dziecka do utrzymania niewygodnej postawy, pozycji ciała
 - przytrzymywanie siłą, stosowanie nacisku fizycznego w sytuacji gdy dziecko tego nie wymaga
 - plucie, ciągnięcie za włosy, szczypanie, gryzienie
 - stosowanie kar cielesnych
 - zmuszanie uczniów przy użyciu siły i gróźb do wykonywania czynności, których nie chcą wykonywać
- stosowanie przemocy psychicznej:
 - poniżanie, ośmieszanie, przedrzeźnianie, grożenie
 - okazywanie braku cierpliwości wobec ucznia : podnoszenie głosu, używanie niestosownego słownictwa, nadmierna gestykulacja manifestująca zniecierpliwienie
 - nieudzielenie pomocy, gdy stan psychofizyczny jest niepokojący
 - faworyzowanie innych uczniów
 - krzyczenie, wyzywanie, zastraszanie
 - łamanie obietnic
 - okłamywanie uczniów
 - bagatelizowanie sygnałów świadczących o trudnościach
 - nierówne traktowanie dzieci
- niepodejmowanie, opóźnione podejmowanie czynności opiekuńczo-higienicznych oraz wobec uczniów mających trudności w zakresie umiejętności samoobsługowych
- zaniedbywanie uczniów poprzez brak zaangażowania uczniów w aktywności, nie zapewnianie aktywności na miarę ich możliwości i potrzeb oraz aktualnego stanu psychofizycznego; nieodpowiednie organizowanie czasu dzieciom
- narzucanie swojej prywatnej komunikacji z uczniami
- wystawianie ocen kierując się swoimi emocjami, osobistym stosunkiem do ucznia
- naruszenie godności ucznia poprzez przeszukiwanie prywatnych rzeczy ucznia
- niereagowanie na sygnały płynące od ucznia mającego trudności z porozumiewaniem się m.in. komunikaty dotyczące potrzeb, a także niedopytywanie uczniów o ich podstawowe potrzeby
- przerywanie autostymulacji ucznia/Gwałtowne przerywanie autostymulacji ucznia zamiast udzielania pomocy w zakresie wyciszania autostymulacji, w tym pełnego szacunku przekierowania na inne, celowe aktywności

- uniemożliwianie uczniowi rozładowania napięcia seksualnego w miejscu odosobnionym/w toalecie
- nieudzielenie pomocy uczniowi w nauce korzystania z miejsc odosobnionych (toaleta) w celu rozładowania napięcia seksualnego
- przemoc seksualna (molestowanie)

W przypadku podejrzenia, że wobec dziecka dochodzi do zachowań niedozwolonych, należy niezwłocznie zgłosić to odpowiednim organom.

Oto kilka wskazówek, które mogą pomóc rodzicom rozpoznać, czy wobec ich dziecka dochodzi do zachowań niedozwolonych:

- dziecko może stać się nieśmiałe, wycofane, lękliwe lub agresywne
- dziecko może skarżyć się na ból, dyskomfort, dolegliwości somatyczne
- niechęć do przychodzenia do szkoły
- zmiany w zakresie snu, spożywania posiłków
- zintensyfikowanie trudności w zakresie koncentracji uwagi lub z opanowaniem umiejętności szkolnych
- zintensyfikowanie trudności z budowaniem relacji lub z podtrzymywaniem relacji z innymi

Jeśli rodzice zauważą u swojego dziecka którykolwiek z tych objawów, powinni zwrócić się o pomoc do specjalisty, zawiadomić wychowawcę, psychologa, nauczyciela współorganizującego kształcenie bądź dyrekcję.

Procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie

1. Szkoła zapewniając uczniom dostęp do Internetu, jest zobowiązana podejmować działania zabezpieczające uczniów przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju. Sieć internetowa jest zabezpieczona programem antywirusowym.
2. Na terenie szkoły dostęp ucznia do Internetu możliwy jest wyłącznie pod nadzorem pracownika szkoły.
3. Pracownik ma obowiązek informowania uczniów o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu. Pracownik szkoły czuwa także nad bezpieczeństwem korzystania z Internetu uczniów podczas zajęć.

Zasady i procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia i/lub posiadania informacji o krzywdzeniu dziecka

Zasady podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu dziecka:

- interwencja powinna być podjęta niezwłocznie, w celu zapewnienia bezpieczeństwa dziecka.
- interwencja powinna być przeprowadzona w sposób delikatny i profesjonalny, z poszanowaniem godności dziecka oraz zwróceniem uwagi na jego indywidualne potrzeby i możliwości.
- interwencja powinna być przeprowadzona w sposób poufny, z zachowaniem tajemnicy danych osobowych dziecka.

Procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu dziecka:

1. Zbierz informacje o sytuacji dziecka.

Spróbuj zebrać jak najwięcej informacji o sytuacji dziecka, które może być krzywdzone. Informacje te mogą pochodzić od dziecka, jego rodziców, innych członków rodziny, pracowników lub innych osób.

2. Oceń sytuację dziecka.

Na podstawie zebranych informacji oceń, czy istnieje ryzyko krzywdzenia dziecka. Oceniane jest wraz z zespołem terapeutycznym prawdopodobieństwo wystąpienia zgłaszanych przez ucznia nieestosownych działań (możliwości ewentualnych konfabulacji ze strony ucznia bądź osoby zgłaszającej). Jeśli tak, podejmij niezbędne działania.

Przy ocenie sytuacji dziecka należy zwrócić uwagę na:

- **zaniedbanie ucznia w związku z:**
 - **ubioresm ucznia** – brudna/nieświeża, w nieodpowiednim rozmiarze, niedostosowana do warunków atmosferycznych, niedostosowana do sytuacji odzież
 - **odżywianiem ucznia** – nieprzynoszenie do szkoły posiłków, niezwracanie dostatecznej uwagi na zbilansowanie posiłków ucznia, przynoszenie produktów, które są przeterminowane, nieświeże itp.
 - **higieną ucznia** – czystość ciała, paznokci, włosów, uszu, zębów, dbałość o długość włosów (grzywka zasłaniająca pole widzenia), paznokci, zapewnienie przez opiekunów środków higieny osobistej (np. pampersy, podpaski)
 - **zdrowiem ucznia** – zwrócenie uwagi na choroby współistniejące oraz wszelkiego rodzaju sygnały dotyczące samopoczucia fizycznego i psychicznego uczniów przekazywane przez kadrę szkoły oraz dziecko
 - przyprowadzanie do szkoły uczniów z objawami chorobowymi
 - przyprowadzanie uczniów po podaniu leków doraźnych (np. przeciwgorączkowych)
 - przyprowadzanie uczniów do szkoły z chorobami pasożytniczymi (wszawica, owsica)

- zapewnienie uczniom odpowiedniej opieki lekarskiej (w sytuacji trudności z odżywianiem – podjęcie odpowiednich kroków leczniczych i diagnostycznych)
- zapewnienie uczniom czasu i warunków na odpoczynek i aktywność fizyczną, w uwzględnieniu indywidualnych potrzeb i stanu zdrowia
- ***obecnością na zajęciach szkolnych*** - opuszczanie zajęć szkolnych bez poważnej przyczyny i/lub wbrew zaleceniom zespołu terapeutycznego
- ***zapewnieniem uczniom stałego dostępu do dostosowanych do potrzeb, indywidualnych pomocy terapeutycznych, zapewniających bezpieczne i komfortowe funkcjonowanie ucznia:***
 - protezy mowy (sprawnej, działającej i naładowanej)
 - książki komunikacyjnej
 - innych form komunikacji wspomagającej i alternatywnej
 - słuchawek wyciszających uczniom, którzy ich potrzebują
 - gryzaków logopedycznych
- ***brakiem zaangażowania w proces edukacyjno-terapeutyczny:***
 - brak zainteresowania procesem edukacyjnym uczniów
 - brak zainteresowania wytworami/pracami uczniów
 - brak/nieodpowiednie motywowanie uczniów do wykonywania obowiązków szkolnych
 - niestosowanie się do zaleceń zespołu terapeutycznego
- ***zapewnieniem uczniom odpowiednich przyborów szkolnych (podstawowe wyposażenie piórnika, artykuły piśmiennicze, ubranie zmienne na lekcje wychowania fizycznego)***
- ***niedostosowaniem obowiązków ucznia do jego wieku i/lub potrzeb:***
 - niewykonywanie obowiązków domowych dostosowanych do możliwości ucznia
 - obarczenie przez opiekuna obowiązkami dorosłych (np. opieka nad rodzeństwem)
- ***widoczne oznaki przemocy fizycznej:***
 - siniaki
 - zaczerwienienia skóry
 - zadrapania
 - oparzenia
 - ślady ucisku
- ***częstotliwość występowania zranień czy uszkodzeń ciała***
- ***świadomość dziecka w zakresie zmian zachodzących w ciele w związku z dojrzewaniem***
- ***oznaki przemocy rówieśniczej:***
 - przemoc fizyczna (np. popychanie, szturchanie),
 - przemoc psychiczna (np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie)
 - niepokojące zachowania (tj. krzyk, niestosowne komentarze)

3. Zgłoś sytuację odpowiednim organom.

O sytuacji dziecka powinien zostać poinformowany w pierwszej kolejności zespół terapeutyczny ucznia oraz dyrektor placówki, który podejmuje decyzje o przekazaniu informacji odpowiednim organom. Należy również poinformować o tym rodziców dziecka.

4. Wezwij opiekunów dziecka, którego krzywdzenie podejrzewasz, oraz poinformuj ich o podejrzeniu krzywdzenia dziecka
5. Sporządź opis sytuacji szkolnej i rodzinnej dziecka na podstawie rozmów z dzieckiem, nauczycielami, wychowawcą i rodzicami, oraz plan pomocy dziecku.
6. Plan pomocy dziecku powinien zawierać wskazania dotyczące:
 - a. podjęcia przez placówkę działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej placówki;
 - b. wsparcia, jakie placówka zaoferuje dziecku;
 - c. skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.
7. Dyrektor w przypadku podejrzenia przestępstwa popełnionego przez pracownika na szkodę dziecka:
 - informuje sprawcę zdarzenia o posiadanej relacji ze zdarzenia i sporządza opis sytuacji oraz ma obowiązek złożenia zawiadomienia na policję lub do prokuratury (obowiązek wynika z art. 304 k.p.k.);
 - wspólnie z zespołem terapeutycznym ustala plan działania pomocy dziecku;
 - wdraża zaplanowane działania i monitoruje przebieg sytuacji,
 - sprawdza czy zaplanowane działania przynoszą rezultaty
 - podejmuje w stosunku do pracownika krzywdzącego dziecko działania wynikające z kodeksu pracy.

W przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, należy skontaktować się z następującymi instytucjami:

- dyrektor - dyrektor jest zobowiązany do podjęcia działań w celu zapewnienia bezpieczeństwa dziecku.
- policja - policja jest uprawniona do przeprowadzenia postępowania w sprawie krzywdzenia dziecka.
- prokuratura - prokuratura jest uprawniona do wszczęcia postępowania karnego w sprawie krzywdzenia dziecka.

Ważne jest, aby pamiętać, że krzywdzenie dziecka to przestępstwo. Każdy, kto podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone, ma obowiązek zgłosić to odpowiednim organom.

Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia naruszenia standardów ochrony małoletnich przez pracownika.

1. Zapewnienie bezpieczeństwa dziecku.
2. Dokonanie niezwłocznej wstępnej oceny wiarygodności zgłoszenia przez dyrektora szkoły lub wyznaczoną osobę. W tym odtworzenie i zabezpieczenie monitoringu z zaistniałej sytuacji.
3. W przypadku uzasadnionego podejrzenia odsunięcie pracownika od kontaktu z uczniami do momentu wyjaśnienia sprawy.
4. Poinformowanie rodziców lub opiekunów dziecka.
5. Objęcie pomocą psychologiczną dziecka i innych osób dotkniętych sytuacją.
6. Poinformowanie odpowiednich instytucji: organ prowadzący szkołę, kuratorium oświaty oraz odpowiednie służby (policja, prokuratura, sąd rodzinny) zgodnie z przepisami prawa.
7. Rozwiązanie stosunku pracy.

Cała procedura postępowania musi być udokumentowana.

Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia naruszenia standardów ochrony małoletnich przez rówieśnika.

1. Zadbanie o bezpieczeństwo dziecka i odseparowanie je od osoby podejrzanej o krzywdzenie.
2. Dokonanie niezwłocznej wstępnej oceny wiarygodności zgłoszenia przez dyrektora szkoły lub wyznaczoną osobę. W tym odtworzenie i zabezpieczenie monitoringu z zaistniałej sytuacji.
3. Rozmowa osobno z rodzicami dziecka krzywdzącego i krzywdzonego.
4. Opracowanie działań naprawczych.
5. W przypadku powtarzającej się przemocy powiadomienie sądu rodzinnego, wysyłając wniosek o wgląd w sytuację rodziny

Zasady przyjmowania zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających dziecku i udzielenia mu wsparcia

Zasady przyjmowania zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających dziecku

Zgłoszenia o zdarzeniach zagrażających dziecku mogą być przyjmowane na różne sposoby, w tym:

- telefonicznie

- osobiście (bez obecności dziecka i postronnych osób; w odosobnionym pomieszczeniu)

Przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających dziecku powinno odbywać się w sposób profesjonalny i poufny.

Osoba przyjmująca zgłoszenie powinna:

- być uprzejma i empatyczna
- słuchać z uwagą i zrozumieniem
- nie osądzać
- zadać odpowiednie pytania, aby zebrać jak najwięcej informacji
- poinformować o dalszych krokach, które zostaną podjęte

W przypadku zgłoszenia o zdarzeniu zagrażającym dziecku należy:

- ocenić sytuację dziecka (na podstawie obserwacji, wywiadu środowiskowego, rozmowy z opiekunem, rozmowy z uczniem)
- podjąć działania w celu zapewnienia bezpieczeństwa dziecka

W przypadku konieczności podjęcia działań w celu zapewnienia bezpieczeństwa dziecka należy:

- wezwać policję lub pogotowie ratunkowe
- zorganizować opiekę nad dzieckiem
- współpracować z odpowiednimi instytucjami

Udzielanie wsparcia dziecku

1. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka dyrektor powołuje zespół interwencyjny, w skład którego wchodzi: pedagog/psycholog, wychowawca dziecka, dyrektor, inni pracownicy mający wiedzę o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku.
2. Zespół sporządza plan pomocy dziecku, na podstawie opisu sporządzonego przez pedagoga szkolnego oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu, informacji.

Plan pomocy dziecku powinien zawierać wskazania dotyczące:

- a. działań, jakie szkoła zapewnia dziecku w celu pocucia bezpieczeństwa.
- b. wsparcia, jakie szkoła zaoferuje dziecku.
- c. skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.

3. Zespół interwencyjny współpracuje z rodzicami/opiekunami dziecka, zaprasza opiekunów dziecka na spotkanie wyjaśniające, podczas którego może zaproponować opiekunom zdiagnozowanie zgłaszanego podejrzenia w zewnętrznej, bezstronnej instytucji. Ze spotkania sporządza się protokół.

4. Dziecku, które padło ofiarą zdarzenia zagrażającego jego bezpieczeństwu, należy udzielić wsparcia. Wsparcie może obejmować następujące elementy:

- pomoc psychologiczną
- pomoc prawną
- pomoc materialną

Wsparcie dziecku musi być udzielane przez:

- pracowników instytucji zajmujących się ochroną dzieci
- rodziców lub opiekunów dziecka
- osoby bliskie dziecku

Ważne jest, aby dziecko, które padło ofiarą zdarzenia zagrażającego jego bezpieczeństwu, otrzymało wsparcie, którego potrzebuje. Dzięki temu będzie mogło wrócić do normalnego życia.

Oto kilka wskazówek, które mogą pomóc w udzieleniu wsparcia dziecku:

- bądźcie dla dziecka wyrozumiali i wspierający.
- nie osądzajcie dziecka.
- pozwólcie dziecku mówić o tym, co się stało.
- nie narzucajcie dziecku swoich opinii lub przekonań.
- pomóżcie dziecku w znalezieniu odpowiednich form wsparcia.

Pamiętajcie, że każde dziecko, które padło ofiarą zdarzenia zagrażającego jego bezpieczeństwu, potrzebuje czasu i wsparcia, aby poradzić sobie z tym, co się stało.

Przyjmowanie zgłoszeń dotyczących sytuacji skrzywdzenia lub podejrzenia skrzywdzenia dziecka.

- 1) Osoba dysponująca wiedzą, informacjami lub mająca podejrzenie zaistnienia sytuacji skrzywdzenia ucznia niezwłocznie przekazuje tę informację dyrekcji.
- 2) Po przyjęciu zgłoszenia przez dyrekcję następuje spotkanie szkolnego zespołu interwencyjnego, które zwołuje w składzie:

- Dyrekcja
- Koordynator do spraw terapii (psycholog szkolny)

- Wychowawca danego ucznia
- Osoba dysponująca kluczowymi z punktu widzenia sytuacji dziecka informacjami.
- W szczególnych przypadkach rodzic

3) Dalsze kroki opisane są w punkcie dotyczącym działania zespołu interwencyjnego.

Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka

Sposób dokumentowania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka

Dokumentowanie ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka ma zapewnić spójność i ciągłość postępowania w takich przypadkach. Dokumentacja powinna zawierać następujące informacje:

- data i godzina zdarzenia
- miejsce zdarzenia
- osoby zaangażowane w zdarzenie
- opis zdarzenia
- ocena sytuacji dziecka
- działania podjęte w celu zapewnienia bezpieczeństwa dziecka

Dokumentacja powinna być sporządzona w sposób jasny i przejrzysty, aby można było ją łatwo zrozumieć i wykorzystać w razie potrzeby.

Zasady przechowywania dokumentacji ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka

- Dokumentacja ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka przechowywana jest w sekretariacie szkoły, w przeznaczonej do tego teczce, do której nie będą miały do niej dostępu osoby nieuprawnione. Dokumentacja powinna być przechowywana przez okres 5 lat, chyba że przepisy prawa przewidują dłuższy okres przechowywania.
- Przykładowe dokumenty, które mogą być sporządzane w przypadku ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka:

Zgłoszenie zdarzenia

Arkusz zgłoszenia zdarzenia krzywdzenia dziecka powinien być wypełniony w sposób jasny i przejrzysty, aby można było łatwo zrozumieć i wykorzystać w razie potrzeby. Arkusz powinien zawierać następujące informacje:

- Dane osoby zgłaszającej

Dane osoby zgłaszającej są niezbędne do kontaktu z osobą zgłaszającą i uzyskania dalszych informacji.

- Dane dziecka

Dane dziecka są niezbędne do identyfikacji dziecka i ustalenia jego sytuacji.

- Opis zdarzenia

Opis zdarzenia powinien być jak najbardziej szczegółowy, aby można było określić rodzaj i wpływ zdarzenia na dziecko.

- Wpływ zdarzenia na dziecko

Wpływ zdarzenia na dziecko powinien być opisany w sposób całościowy, uwzględniając aspekty fizyczne, psychologiczne i społeczne.

- Ocena sytuacji dziecka

Ocena sytuacji dziecka powinna uwzględniać aktualne zagrożenie dla bezpieczeństwa dziecka i konieczność podjęcia działań w celu zapewnienia bezpieczeństwa dziecka.

- Działania podjęte w celu zapewnienia bezpieczeństwa dziecka

Działania podjęte w celu zapewnienia bezpieczeństwa dziecka powinny być opisane w sposób szczegółowy, aby można było monitorować ich skuteczność.

- Uwagi

Uwagi powinny zawierać dodatkowe informacje, które mogą być istotne dla postępowania w sprawie.

Informacja o zgłoszeniu zdarzenia krzywdzenia dziecka może być wykorzystywana przez instytucje zajmujące się ochroną dzieci, takie jak:

- Policja
- Straż Miejska
- Sądy
- Ośrodki Pomocy Społecznej

Przyjęcie zgłoszenia zdarzenia powinno być pisemnie poświadczone przez dyrekcję placówki lub osoby do tego upoważnione. Przyjęcie zgłoszenia powinno być opatrzone datą i czytelnym podpisem osoby zgłaszającej i przyjmującej zgłoszenie.

Oto kilka wskazówek, które mogą pomóc w dokumentowaniu ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka:

- Dokumentuj wszystko, co ma związek z zaistniałym zdarzeniem.
- Bądź dokładny i szczegółowy w opisie zdarzenia.
- Używaj jasnego i przejrzystego języka.
- Podpisuj i datuj wszystkie dokumenty.

Pamiętaj, że dokumentowanie ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka jest ważne, aby zapewnić bezpieczeństwo dziecka i zapewnić mu niezbędne wsparcie.

Procedura składania zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka.

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka musi złożyć każdy, kto posiada informacje o takim zdarzeniu. W tym celu można skontaktować się z:

- Policją /
- Prokuraturą

Zawiadomienie należy złożyć:

- ustnie - w formie rozmowy z funkcjonariuszem policji lub prokuratury /
- pisemnie - w formie listu lub e-maila

Zawiadomienie ustne

W przypadku zawiadomienia ustnego należy podać jak najwięcej informacji o zdarzeniu, w tym:

- miejsce i czas zdarzenia
- osoby zaangażowane w zdarzenie
- rodzaj i charakter zdarzenia

Zawiadomienie pisemne

Zawiadomienie pisemne powinno zawierać następujące informacje:

- imię i nazwisko oraz adres zawiadamiającego
- miejsce i czas zdarzenia
- osoby zaangażowane w zdarzenie
- rodzaj i charakter zdarzenia

Wszczęcie postępowania

Po otrzymaniu zawiadomienia policja i/lub prokuratura dokona jego weryfikacji. Jeśli informacje zawarte w zawiadomieniu będą wskazywać na popełnienie przestępstwa, zostanie wszczęte postępowanie karne.

Procedura zawiadamiania sądu opiekuńczego

Gdy zachowanie nie nosi znamion przemocy domowej, a relacje w rodzinie są w inny sposób nieprawidłowe (np. rodzice są niewydolni wychowawczo) – bądź gdy dziecko doświadcza zaniedbania należy wystąpić do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację rodziny.

Kto może złożyć zawiadomienie?

Zawiadomienie o konieczności wszczęcia postępowania opiekuńczego musi złożyć każdy, kto posiada informacje o zagrożeniu dobra dziecka. W tym celu należy skontaktować się z:

- Sądem rodzinnym /
- Ośrodkiem Pomocy Społecznej /
- Miejskim Ośrodkiem Pomocy Rodzinie /
- Rzecznikiem Praw Dziecka

Zawiadomienie należy złożyć:

- ustnie - w formie rozmowy z pracownikiem sądu rodzinnego/
- pisemnie - w formie listu lub e-maila

Zawiadomienie ustne

W przypadku zawiadomienia ustnego należy podać jak najwięcej informacji o sytuacji dziecka, w tym:

- imię i nazwisko dziecka
- wiek dziecka
- środowisko rodzinne dziecka
- rodzaj i charakter zagrożenia dobra dziecka

Zawiadomienie pisemne

Zawiadomienie pisemne powinno zawierać następujące informacje:

- imię i nazwisko oraz adres zawiadamiającego
- imię i nazwisko dziecka
- wiek dziecka
- środowisko rodzinne dziecka
- rodzaj i charakter zagrożenia dobra dziecka

Wszczęcie postępowania

Po otrzymaniu zawiadomienia sąd rodzinny dokona jego weryfikacji. Jeśli informacje zawarte w zawiadomieniu będą wskazywać na konieczność wszczęcia postępowania opiekuńczego, zostanie ono wszczęte.

Oto kilka wskazówek, które mogą pomóc w złożeniu zawiadomienia:

- Bądź konkretny i podaj jak najwięcej informacji.
- Bądź wiarygodny i podaj źródła swoich informacji.

- Bądź przygotowany na to, że możesz zostać poproszony o udział w postępowaniu.

Pamiętaj, że każde dziecko ma prawo do bezpieczeństwa i opieki. Jeśli podejrzewasz, że dziecko jest krzywdzone, jesteś zobligowany zgłosić to odpowiednim organom

Procedura Niebieskiej Karty

1. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony opiekunów lub innych domowników:
 - a) gdy zachowanie wobec dziecka spełnia znamiona przemocy domowej należy wszcząć procedurę Niebieskiej Karty poprzez przesłanie formularza „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego właściwego ze względu na zamieszkanie osoby doznającej przemocy domowej w terminie 5 dni. W przypadku, gdy dziecko doznaje przemocy ze strony dziecka – innego członka rodziny (rodzeństwo, dalsza rodzina) można wszcząć procedurę „Niebieskiej Karty” w stosunku do opiekuna, który nie reaguje na krzywdzenie dziecka.

Zasady ustalania planu wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia

Zasady ustalania planu wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia

Plan wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia powinien być opracowany w sposób indywidualny, z uwzględnieniem potrzeb i możliwości dziecka. Plan powinien być dostosowany do wieku dziecka, jego indywidualnych cech i sytuacji rodzinnej.

Plan wsparcia powinien obejmować następujące elementy:

- Pomoc prawną

Pomoc prawna może być udzielana dziecku, które doświadczyło krzywdzenia, aby pomogła mu w dochodzeniu swoich praw.

- Pomoc psychologiczno-pedagogiczną

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna powinna być udzielana dziecku, które doświadczyło krzywdzenia, aby pomogła mu poradzić sobie z traumą (w uzasadnionych przypadkach także opiekunowi). Pomoc psychologiczna może obejmować terapię indywidualną, trening umiejętności społecznych, czy konsultacje psychologiczne, rozmowy z pedagogiem.

Plan wsparcia powinien być opracowany przez zespół specjalistów, w skład którego powinni wchodzić:

- Wychowawca

- terapeuta /koordynator do spraw terapii (psycholog szkolny)
- dyrekcja
- w szczególnych przypadkach rodzic

W opracowaniu planu wsparcia należy uwzględnić następujące czynniki:

- Rodzaj krzywdzenia, którego doświadczyło dziecko
- Wpływ krzywdzenia na dziecko
- Potencjalne ryzyko ponownego krzywdzenia dziecka

Plan wsparcia powinien być regularnie monitorowany i dostosowywany do zmieniających się potrzeb dziecka.

Oto kilka wskazówek, które mogą pomóc w opracowaniu planu wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia:

- Rozpocznij od rozmowy z dzieckiem, aby poznać jego potrzeby i oczekiwania.
- Zaangażuj rodziców lub opiekunów dziecka w opracowanie planu wsparcia.
- Współpracuj z innymi specjalistami, którzy mogą udzielić dziecku niezbędnego wsparcia.

Pamiętaj, że opracowanie skutecznego planu wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia jest kluczowe, aby pomóc dziecku w powrocie do normalnego życia.

Przykładowy plan wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia

Przykładowy plan wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia

Dane dziecka:

- Imię i nazwisko:
- Wiek:
- Rodzice:

Rodzaj krzywdzenia:

- fizyczne
- psychiczne
- inne

Wpływ krzywdzenia na dziecko:

- opis funkcjonowania ucznia – zwrócenie uwagi na zintensyfikowanie zachowań, trudności, wycofanie społeczne

Potencjalne ryzyko ponownego krzywdzenia dziecka:

- ustosunkowanie się osoby podejrzanej o krzywdzenie do przedstawionego zdarzenia
- opis sytuacji

Plan wsparcia:

- opis działań wspierających

Monitorowanie i modyfikacja planu

Oto kilka dodatkowych wskazówek, które mogą pomóc w realizacji planu wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia:

- Bądźcie dla dziecka wyrozumiali i wspierający.
- Nie osądzajcie dziecka.
- Pozwólcie dziecku mówić o tym, co się stało.
- Nie narzucajcie dziecku swoich opinii lub przekonań.
- Pomóżcie dziecku w odnalezieniu bezpiecznego miejsca, w którym będzie mogło porozmawiać o tym, co się stało.
- Pomóżcie dziecku w nawiązaniu relacji z dziećmi, które doświadczyły krzywdzenia.
- Pomóżcie dziecku w odzyskaniu poczucia bezpieczeństwa i szczęścia.

Pamiętajcie, że każde dziecko, które doświadczyło krzywdzenia, potrzebuje czasu i wsparcia, aby poradzić sobie z tym, co się stało.

Upowszechnianie Standardów Ochrony Małoletnich wśród uczniów

1. Kierunek działań i zakres realizacji Standardów Ochrony Małoletnich zawarty jest w planie profilaktyczno - wychowawczym szkoły oraz poszczególnych planach wychowawczych każdej z klas.
2. Działania te powinny być kierowane w sposób dostosowany do każdej z grup odbiorców i z wykorzystaniem dopasowanych kanałów komunikacji (np. komunikacja alternatywna).
3. Działania upowszechniające mogą mieć różny charakter i przyjmować odmienne formy np. w ramach zajęć dydaktycznych oraz terapeutycznych, akcji prowadzonych w szkole, wydarzeń szkolnych oraz poprzez rozpowszechnianie treści informacyjnych m.in. gazetki szkolne.
4. Działania powinny koncentrować się na wyjaśnianiu uczniom tego czym są Standardy Ochrony Małoletnich, jaki jest ich cel, odpowiadaniu na zagadnienia budzące wątpliwości ze szczególnym naciskiem na edukowanie uczniów w zakresie rozpoznawania sygnałów przemocy oraz ich zgłaszania.

5. Informacje o realizacji są odnotowywane w tematach bądź treściach w dzienniku szkolnym oraz notatkach z zajęć terapeutycznych.

Zasady zapoznania pracowników ze standardami. Dokumentowanie czynności

Zasady zapoznania pracowników ze standardami

Zapoznanie pracowników ze standardami ochrony dzieci jest kluczowym elementem zapewnienia ich bezpieczeństwa i dobrobytu. Zapobiega to sytuacjom, w których pracownicy nieświadomie naruszają standardy lub nie wiedzą, jak reagować w przypadku zagrożenia.

Zasady zapoznania pracowników ze standardami powinny obejmować następujące elementy:

- Ogólne wprowadzenie do standardów

Należy rozpocząć od ogólnego wprowadzenia do standardów, przedstawiając ich cel i zakres. Należy wyjaśnić, dlaczego standardy są ważne i jak przyczyniają się do ochrony dzieci. Odbędzie się to podczas spotkania Rady Pedagogicznej prowadzącego przez Dyrekcję placówki.

- Szczegółowe omówienie poszczególnych standardów

Należy następnie omówić szczegółowo poszczególne standardy, wyjaśniając ich znaczenie i jak należy je stosować w praktyce. Należy używać jasnego i przejrzystego języka, aby pracownicy mogli łatwo zrozumieć standardy.

- Pytania i odpowiedzi

Należy zapewnić pracownikom możliwość zadawania pytań i uzyskania wyjaśnień. Należy zachęcać pracowników do zadawania pytań, aby upewnić się, że rozumieją standardy.

- Ocena wiedzy pracowników

Należy ocenić wiedzę pracowników na temat standardów. Można to zrobić poprzez rozmowę z pracownikami. Ocena wiedzy pracowników pomoże określić, czy pracownicy rozumieją standardy i czy są gotowi do ich stosowania.

Dokumentowanie czynności

Dokumentowanie czynności związanych z zapoznaniem pracowników ze standardami jest ważne, aby zapewnić spójność i ciągłość procesu. Dokumentacja powinna obejmować następujące informacje:

- Data i miejsce szkolenia
- Lista uczestników szkolenia
- Temat szkolenia
- Metody szkoleniowe

- Materiały szkoleniowe
- Ocena wiedzy uczestników

Dokumentację czynności należy przechowywać w bezpiecznym miejscu, aby można było do niej sięgnąć w razie potrzeby.

Zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania

Zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania

Zasady udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania powinny być jasne i przejrzyste. Należy zapewnić rodzicom i opiekunom łatwy dostęp do standardów, aby mogli je zaznajomić się z nimi i stosować w praktyce.

Zasady udostępniania standardów rodzicom i opiekunom powinny obejmować następujące elementy:

- Dostępność

Należy zapewnić rodzicom i opiekunom dostęp do standardów w formie papierowej i elektronicznej. Standardy powinny być dostępne w miejscu, w którym rodzice i opiekunowie mogą się z nimi zapoznać, np. w placówce, w której dziecko przebywa (do wglądu u koordynatora do spraw organizacyjnych), na platformie Microsoft Teams.

Rodzice i opiekunowie powinni zostać poinformowani o możliwościach zapoznania się ze standardami ochrony dzieci. Należy zapewnić im również możliwość zadawania pytań i uzyskania wyjaśnień.

Ważne jest, aby rodzice i opiekunowie byli świadomi standardów ochrony dzieci. Dzięki temu będą mogli aktywnie uczestniczyć w ochronie bezpieczeństwa i dobrobytu swoich dzieci.

Standardy ochrony dzieci w formie elektronicznej:

- Jasność

Standardy powinny być sformułowane w jasny i przejrzysty sposób, aby rodzice i opiekunowie mogli je łatwo zrozumieć. Należy unikać stosowania specjalistycznego języka, który może być niezrozumiały dla rodziców i opiekunów.

- Aktualizacja

Standardy powinny być regularnie aktualizowane, aby uwzględniać zmiany w przepisach prawa lub w praktyce.

Zasady przeglądu i aktualizacji standardów ochrony dzieci

Standardy ochrony dzieci to zbiór zasad i wytycznych, które mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa i dobrobytu dzieci. Przegląd i aktualizacja standardów ochrony dzieci jest niezbędna, aby zapewnić, że są one aktualne i odpowiadają zmieniającym się potrzebom dzieci.

Zasady przeglądu i aktualizacji standardów ochrony dzieci powinny obejmować następujące elementy:

- Uczestnictwo wszystkich zainteresowanych stron

Przegląd i aktualizacja standardów ochrony dzieci powinny odbywać się z udziałem wszystkich zainteresowanych stron, w tym dzieci, rodziców, pracowników, pedagogów, psychologów i innych specjalistów. Uczestnictwo wszystkich zainteresowanych stron zapewni, że standardy będą rzetelne i odpowiadające potrzebom dzieci.

- Uwzględnienie zmian społecznych

Przegląd i aktualizacja standardów ochrony dzieci powinny uwzględniać zmiany społeczne. Oznacza to, że należy uwzględniać zmieniające się warunki życia dzieci, takie jak rozwój technologiczny, zmiany w strukturze rodzin i społeczności, czy rosnący poziom przemocy i dyskryminacji.

Proces przeglądu i aktualizacji standardów ochrony dzieci powinien obejmować następujące etapy:

1. Identyfikacja potrzeb

W pierwszym etapie należy zidentyfikować potrzeby dzieci w zakresie ochrony. Oznacza to, że należy przeanalizować aktualną sytuację dzieci, aby określić, jakie zagrożenia i wyzwania im zagrażają.

3. Opiniowanie

W drugim etapie należy zidentyfikować potencjalne rozwiązania, które mogłyby odpowiedzieć na zidentyfikowane potrzeby dzieci. Oznacza to, że należy przeprowadzić konsultacje z zainteresowanymi stronami, aby uzyskać ich opinie i sugestie.

4. Analiza opracowanych standardów

Zespół pracowników placówki (składający się z dyrekcji, psychologa szkolnego, pedagoga) raz na rok dokonuje analizy standardów w celu ich dostawania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami. Wnioski z analizy zostaną umieszczone w końcoworocznym sprawozdaniu z nadzoru pedagogicznego

5. Aktualizacja standardów

W kolejnym etapie należy zaktualizować standardy ochrony dzieci. Oznacza to, że należy przeanalizować opinie i sugestie zainteresowanych stron, aby opracować standardy, które będą rzetelne i uwzględniające zmiany społeczne.

6. Wdrożenie zaktualizowanych standardów

W następnym etapie należy wdrożyć zaktualizowane standardy ochrony dzieci. Oznacza to, że należy przekazać je do stosowania wszystkim osobom odpowiedzialnym za ochronę dzieci.

Przegląd i aktualizacja standardów ochrony dzieci jest procesem ciągłym. Należy regularnie monitorować sytuację dzieci i dokonywać zmian w standardach w razie potrzeby.

Zasady bezpiecznej rekrutacji pracowników

1. Dyrektor, przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem uczniów lub z opieką nad nimi, zobowiązany jest do uzyskania informacji, czy dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestr;
2. Informacje z rejestrów, o których mowa w ust. 1 Dyrektor drukuje i składa do części A akt osobowych, związanych z nawiązaniem stosunku pracy;
3. Dyrektor od kandydata pobiera informację z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności; przy każdej nowej umowie
4. Jeżeli kandydat posiada obywatelstwo inne niż polskie wówczas powinien przedłożyć również informację z rejestru karnego państwa, którego jest obywatelem, uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z małoletnimi, bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla wyżej wymienionych celów;
5. Dyrektor pobiera od kandydata oświadczenie o państwie/państwach (innych niż Rzeczypospolita Polska), w których zamieszkiwał w ostatnich 20 latach pod rygorem odpowiedzialności karnej;
6. Jeżeli prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności nie przewiduje wydawania takiej informacji lub nie prowadzi rejestru karnego, wówczas kandydat składa, pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie był prawomocnie skazany oraz nie wydano wobec niego innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuścił się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy,

stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi;

7. Pod oświadczeniami składanymi pod rygorem odpowiedzialności karnej składa się oświadczenie o następującej treści: Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Oświadczenie to zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.